

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2010/13/EU,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010,
audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)
(kodifioitu toisinto)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018	L 303	69	28.11.2018

Oikaistu:

- C1** Oikaisu, EUVL L 263, 6.10.2010, s. 15 (2010/13/EU)
► C2 Oikaisu, EUVL L 348, 4.12.2014, s. 31 (2010/13/EU)

▼B**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
2010/13/EU,**

annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010,

**audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien
jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten
määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja
koskeva direktiivi)****(kodifioitu toisinto)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

I LUKU

MÄÄRITELMÄT*1 artikla*

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

▼M1

- a) 'audiovisuaalisella mediapalvelulla'
- i) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan pääasiallisena tarkoituksena on tarjota yleisölle ohjelmia mediapalvelun tarjoajan toimituksellisella vastuulla tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen avulla; tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän kohdan e alakohdassa määriteltyjä televisiolähetyslähetys- tai tämän kohdan g alakohdassa määriteltyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja;
- ii) audiovisuaalista kaupallista viestintää;
- aa) 'videonjakoalustapalvelulla' Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan tai sen olennaisen toiminnon pääasiallisena tarkoituksena on tarjota yleisölle ohjelmia, käyttäjien tuottamia videoita tai molempia, joista videonjakoalustan tarjoaja ei ole toimituksellisessa vastuussa, tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen avulla, ja joiden organisoinnin videonjakoalustan tarjoaja määrittää, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla, erityisesti sisällön esittämisen, asiansainnituksen (tagging) ja järjestämisen (sequencing) avulla;
- b) 'ohjelmalla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen osan mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa, mukaan lukien pitkät elokuvat, videoleikkeet, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja draamaohjelmat;

▼ M1

- ba) 'käyttäjien tuottamalla videolla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen videon, jonka käyttäjä luo ja jonka tämä tai joku muu käyttäjä lataa videonjakoalustalle;
- bb) 'toimituksellisella päätöksellä' päätöstä, joka tehdään säännöllisesti toimituksellisen vastuun noudattamiseksi ja joka liittyy audiovisuaalisen mediapalvelun päivittäiseen toimintaan;

▼ B

- c) 'toimituksellisella vastuulla' sekä ohjelmien valinnan että niiden organisoinnin tosiasiallista valvontaa televisiolähetysten osalta aikataulun mukaisesti ja tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta ohjelmaluettelon mukaisesti. Toimituksellinen vastuu ei välttämättä merkitse kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista vastuuta tarjotusta sisällöstä tai palveluista;
- d) 'mediapalvelun tarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu audiovisuaalisen mediapalvelun audiovisuaalisen sisällön valinnasta ja joka määrää siitä, millä tavalla sisältö organisoidaan;

▼ M1

- da) 'videonjakoalustan tarjoajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa videonjakoalustapalvelua;

▼ B

- e) 'televisiolähetystoiminnalla' tai 'televisiolähetyksellä' (lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien seuraamiseksi reaaliajassa tietyn ohjelma-aikataulun mukaisesti;
- f) 'lähetystoiminnan harjoittajalla' televisiolähetyksiä tarjoavaa mediapalvelun tarjoajaa;
- g) 'tilattavalla audiovisuaalisella mediapalvelulla' (ei-lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien katselemiseksi käyttäjän valitsemana ajankohtana ja käyttäjän omasta pyynnöstä mediapalvelun tarjoajan valikoimista ohjelmista tehdyn luettelon pohjalta;

▼ M1

- h) 'audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa; tällaista kuvaa lähetetään ohjelman tai käyttäjien tuottaman videon yhteydessä tai se sisällytetään niihin maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroinnin, teleostoslähetykset ja tuotesijoittelun;

▼ B

- i) 'televisionmainonnalla' kaikenlaista kauppaan, liike-elämään tai ammattitoimintaan liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö lähettää joko maksua tai muuta vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiinsa edistääkseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan;

▼ B

- j) 'piilotetusti toteutetulla audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' tavaranvalmistajan tai palveluntarjoajan tavaroiden, palvelujen, nimen, tavaramerkin tai toiminnan sanallista tai kuvallista esittämistä ohjelmissa siten, että mediapalvelun tarjoajan tarkoituksena on käyttää tätä esittämistä mainostarkoituksessa ja siten, että se saattaa johtaa yleisöä harhaan esittämisen luonteen suhteen. Tällaista esittämistä pidetään tarkoituksellisena, erityisesti silloin, kun se tehdään maksua tai muuta vastiketta vastaan;

▼ M1

- k) 'sponsoroinnilla' kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen, videonjakoalustapalvelujen, käyttäjien tuottamien videoiden tai ohjelmien rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö, joka ei harjoita audiovisuaalisten mediapalvelujen tai videonjakoalustapalvelujen tarjoamista eikä audiovisuaalisten teosten tuottamista, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen tai henkilön nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;

▼ B

- l) 'teleostoslähetyksillä' suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja televisiolähetyksiä tuotteiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan;

▼ M1

- m) 'tuotesijoittelulla' kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelmaan tai käyttäjien tuottamaan videoon sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;

▼ B

- n) 'eurooppalaisilla teoksilla'
- i) jäsenvaltioista peräisin olevia teoksia;
 - ii) teoksia, jotka ovat peräisin Euroopan neuvoston laatiman rajat ylittäviä televisiolähetyksiä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen osapuolina olevista eurooppalaisista kolmansista maista, jos teokset täyttävät 3 kohdassa säädetyt edellytykset;
 - iii) teoksia, jotka on tuotettu yhteistuotantoina unionin ja kolmansien maiden välisten, audiovisuaalialaan liittyvien sopimusten puitteissa ja jotka täyttävät kussakin tällaisessa sopimuksessa määritellyt ehdot.

2. Edellä olevan 1 kohdan n alakohdan ii ja iii alakohdan säännösten soveltamisen edellytyksenä on, ettei jäsenvaltioista peräisin oleviin teoksiin kyseisissä kolmansissa maissa sovelleta syrjiviä toimenpiteitä.

3. Teokset ovat 1 kohdan n alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja teoksia, jos ne on pääosin tehty yhdessä tai useammassa mainituissa säännöksissä tarkoitettussa valtiossa asuvien tekijöiden ja työntekijöiden myötävaikutuksella ja jos teokset täyttävät jonkin seuraavista kolmesta edellytyksestä:

- i) teosten yksi tai useampi tuottaja on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitettuista valtioista;
- ii) teosten tuotantoa johtaa ja todellisuudessa valvoo yksi tai useampi tuottaja, joka on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitettuista valtioista;

▼B

iii) näistä valtioista olevien yhteistuottajien osuus on yli puolet yhteistuotannon kokonaiskustannuksista ja yhteistuotantoa ei valvo yksi tai useampi näiden valtioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

4. Teoksia, jotka eivät ole 1 kohdan n alakohdassa tarkoitettuja eurooppalaisia teoksia, mutta jotka on tuotettu jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisen yhteistuotantosopimusten mukaisesti, pidetään eurooppalaisina teoksina edellyttäen, että unionista olevien yhteistuottajien osuus muodostaa suurimman osan kokonaistuotantokustannuksista ja että tuotantoa ei valvo yksi tai useampi jäsenvaltioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

II LUKU

▼M1

YLEISET SÄÄNNÖKSET AUDIOVISUAALISILLE MEDIAPALVELUILLE

▼B*2 artikla*

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien lähettämät audiovisuaaliset mediapalvelut ovat sen oikeusjärjestyksen sääntöjen mukaiset, jota sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluvilla sellaisia mediapalvelun tarjoajia,

- a) jotka ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon 3 kohdan mukaisesti; tai
- b) joihin voidaan soveltaa 4 kohtaa.

3. Tässä direktiivissä katsotaan mediapalvelun tarjoajan olevan sijoittautunut jäsenvaltioon seuraavissa tapauksissa:

- a) mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, ja asianomaista audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään samassa jäsenvaltiossa;

▼M1

- b) jos mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee. Jos kummassakin jäsenvaltiossa työskentelee merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on. Jos merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen;

▼B

c) jos mediapalvelun tarjoajalla on päätoimipaikka jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat päätökset tehdään kolmannessa maassa, tai jos tilanne on päinvastainen, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon edellyttäen, että merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoamisen harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Mediapalvelun tarjoajien, joihin ei voida soveltaa 3 kohdan säännöksiä, katsotaan kuuluvan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin seuraavissa tapauksissa:

a) ne käyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä;

b) ne eivät käytä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä, mutta ne käyttävät kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia.

5. Jos sitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, ei voida ratkaista 3 ja 4 kohdan mukaisesti, toimivaltainen on se jäsenvaltio, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49–56 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

▼M1

5 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat ilmoittavat toimivaltaisille kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille muutoksista, jotka voivat vaikuttaa lainkäyttövallan määrittämiseen 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

5 b. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo lainkäyttövaltaansa kuuluvista mediapalvelun tarjoajista ja ilmoitettava, mihin 2–5 kohdassa esitetyistä perusteista niiden lainkäyttövalta perustuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämä luettelo sekä sen mahdolliset päivitykset.

Komissio varmistaa, että luettelot ovat saatavilla keskitetyssä tietokannassa. Jos luetteloiden välillä on epäkohdonmukaisuuksia, komissio ottaa yhteyttä asianomaisiin jäsenvaltioihin ratkaisuun pääsemiseksi. Komissio varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on pääsy kyseiseen tietokantaan. Komissio asettaa tietokannan tiedot julkisesti saataville.

5 c. Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät 3 tai 4 artiklaa soveltaessaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ilman aiheetonta viivytystä. Komissio voi pyytää audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmää (ERGA) antamaan 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti lausuntonsa asiasta 15 työpäivän kuluessa komission pyynnön esittämisestä. Komissio pitää 29 artiklalla perustetun yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

Kun komissio tekee 3 artiklan 2 tai 3 kohdan tai 4 artiklan 5 kohdan nojalla päätöksen, se päättää myös, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu.

▼B

6. Tätä direktiiviä ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka on tarkoitettu vastaanotettaviksi yksinomaan kolmansissa maissa ja joita yhden tai useamman jäsenvaltion yleisö ei vastaanota suoraan tai epäsuorasti tavanomaisilla kuluttajalaitteilla.

▼MI*3 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä alueellaan perusteiden, jotka liittyvät tällä direktiivillä yhteensovitettaviin aloihin.

2. Jäsenvaltio voi tilapäisesti poiketa tämän artiklan 1 kohdasta, jos audiovisuaalinen mediapalvelu, jonka toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa, ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti rikkoo 6 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tai 6 a artiklan 1 kohtaa taikka vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa kansanterveyden.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevat seuraavat edellytykset:

- a) mediapalvelun tarjoaja on 12 viime kuukauden aikana syyllistynyt jo ainakin kahdesti yhteen tai useampaan ensimmäisessä alakohdassa kuvailtuun toimintaan;
- b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti mediapalvelun tarjoajalle, sille jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan tämä palvelun tarjoaja kuuluu, ja komissiolle väitetyistä säännösten rikkomisista sekä oikeasuhteisista toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa tällaisen säännösten rikkomisen toistuesssa;
- c) asianomainen jäsenvaltio on noudattanut mediapalvelun tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut sille mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetyistä säännösten rikkomisista; ja
- d) jäsenvaltion, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, ja komission kanssa käydyt neuvottelut eivät ole johtaneet sovintoratkaisuun kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut b alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut ilmoituksen asianomaisen jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ja pyydettyään ERGAa antamaan lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti komissio tekee päätöksen siitä, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen viipymättä.

3. Jäsenvaltio voi tilapäisesti poiketa tämän artiklan 1 kohdasta, jos audiovisuaalinen mediapalvelu, jonka toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa, ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti rikkoo 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaa taikka vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa yleisen turvallisuuden, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen.

▼ M1

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevat seuraavat edellytykset:

a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimintaa on ilmennyt ainakin kerran 12 viime kuukauden aikana;

ja

b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti mediapalvelun tarjoajalle, sille jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan tämä palveluntarjoaja kuuluu, ja komissiolle väitetyistä säännösten rikkomisesta sekä oikeasuhteisista toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa tällaisen säännösten rikkomisen toistuessa.

Asianomaisen jäsenvaltion on noudatettava asianomaisen mediapalvelujen tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti annettava sille mahdollisuus ilmaista näkemyksensä väitetyistä säännösten rikkomisista.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut ilmoituksen asianomaisen jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ja pyydettyään ERGAa antamaan lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti komissio tekee päätöksen siitä, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen viipymättä.

4. Edellä olevat 2 ja 3 kohta eivät rajoita minkään kyseessä olevista säännösten rikkomisista aiheutuvan menettelyn, oikeussuojakeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan asianomainen mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

5. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa ja viimeistään yhden kuukauden kuluessa väitetyistä säännösten rikkomisesta poiketa 3 kohdan a ja b alakohdassa säädettyistä edellytyksistä. Tällöin toteutetuista toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman pian komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, ja mainittava samalla syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo, että kyseessä on kiireellinen tapaus. Komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Jos komissio päättyy siihen lopputulokseen, että toimenpiteet ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan niiden toteuttamisen viipymättä.

6. Jos komissiolta puuttuu tietoja, jotka ovat tarpeen päätöksen tekemiseksi 2 tai 3 kohdan nojalla, se pyytää kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta asianomaiselta jäsenvaltiolta kaikki kyseisen päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot. Määräajan, jossa komissio tekee päätöksensä, kuluminen keskeytyy, kunnes jäsenvaltio on toimittanut nämä tarvittavat tiedot. Määräaika voi joka tapauksessa keskeytyä enintään yhden kuukauden ajaksi.

7. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat säännöllisesti kokemuksia ja parhaita käytäntöjä tässä artiklassa esitetystä menettelystä yhteyskomitean ja ERGAN puitteissa.

▼ M1

4 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ovat unionin oikeuden mukaisia.

2. Jos jäsenvaltio

a) on käyttänyt 1 kohdan mukaista vapauttaan hyväksyä yksityiskohtaisempia tai tiukempia yleistä etua koskevia sääntöjä ja

b) katsoo, että toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa audiovisuaalista mediapalvelua, joka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu sen alueelle,

se voi pyytää jäsenvaltiota, jolle lainkäyttövalta kuuluu, tarkastelemaan tämän kohdan yhteydessä havaittuja ongelmia. Molempien jäsenvaltioiden on tehtävä vilpittömästi ja nopeaa yhteistyötä löytääkseen molempia tyydyttävää ratkaisun.

Saatuun perustellun pyynnön ensimmäisen alakohdan mukaisesti sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on kehotettava mediapalvelun tarjoajaa noudattamaan kyseisiä yleistä etua koskevia sääntöjä. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on ilmoitettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle säännöllisesti toimenpiteistä, joita on toteutettu havaittuihin ongelmiin puuttumiseksi. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on tiedotettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ja komissiolle saaduista tuloksista kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja, jos ratkaisua ei ole voitu löytää, selvittävät tähän johtaneet syyt.

Kumpikin jäsenvaltio voi milloin tahansa pyytää yhteyskomiteaa tutkimaan asian.

3. Asianomainen jäsenvaltio voi toteuttaa mediapalvelun tarjoajaan kohdistettavia asianmukaisia toimenpiteitä, jos

a) se katsoo, että 2 kohdan soveltamisessa saavutetut tulokset eivät ole tyydyttäviä; ja

b) se on esittänyt näyttöä, joka osoittaa, että kyseinen mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla ja joita siihen sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut asianomaiseen jäsenvaltioon; tällä näytöllä on voitava kohtuudella osoittaa sääntöjen kiertäminen tarvitsematta osoittaa mediapalvelun tarjoajan aikomusta kiertää kyseisiä tiukempia sääntöjä.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä ja niiden on oltava suhteutettuja niille asetettuihin tavoitteisiin nähden.

4. Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä esittäen syyt, joihin se perustaa arvionsa;

▼ **M1**

- b) se on noudattanut asianomaisen mediapalvelujen tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut kyseiselle mediapalvelujen tarjoajalle mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetyistä sääntöjen kiertämisestä ja toimenpiteistä, jotka ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio aikoo toteuttaa; ja
- c) komissio on päättänyt pyydettyään ERGAa antamaan 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti lausuntonsa, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia ja erityisesti että toimenpiteet tämän artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu; komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

5. Kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen vastaanottamisesta komissio päättää, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota pidättymään suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamisesta.

Jos komissiolta puuttuu tietoja, jotka ovat tarpeen päätöksen tekemiseksi ensimmäisen alakohdan nojalla, se pyytää kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta asianomaiselta jäsenvaltiolta kaikki kyseisen päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot. Määräajan, jossa komissio tekee päätöksensä, kulumisen keskeytyy, kunnes jäsenvaltio on toimittanut nämä tarvittavat tiedot. Määräaika voi joka tapauksessa keskeytyä enintään yhden kuukauden ajaksi.

6. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasiallisesti noudattavat tätä direktiiviä.

7. Direktiiviä 2000/31/EY sovelletaan, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos direktiivi 2000/31/EY on ristiriidassa tämän direktiivin kanssa, sovelletaan ensisijaisesti tätä direktiiviä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

4 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannustettava oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa käyttämään yhteissääntelyä ja edistämään itsesääntelyä kansallisella tasolla hyväksyttävien käytäntöjen avulla niillä aloilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Kyseisten käytäntöjen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden on oltava asianomaisten jäsenvaltioiden keskeisten sidosryhmien laajasti hyväksymiä;
- b) niissä on selkeästi ja yksiselitteisesti esitettävä niiden tavoitteet;
- c) niiden on mahdollistettava säännöllinen, avoin ja riippumaton tavoitteiden saavuttamista koskeva seuranta ja arviointi; ja
- d) niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen täytäntöönpano, mukaan lukien tehokkaat ja oikeasuhteiset seuraamukset.

▼ M1

2. Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä sellaisten unionin käytännesääntöjen avulla, joita mediapalvelun tarjoajat, videonjakoalustapalvelun tarjoajat tai niitä edustavat järjestöt laativat tarvittaessa yhteistyössä muiden sektorien, kuten teollisuuden ja kaupan toimialajärjestöjen sekä ammattiala- ja kuluttajajärjestöjen taikka -organisaatioiden, kanssa. Näiden käytännesääntöjen on oltava sellaisia, että unionin tason keskeiset sidosryhmät laajalti hyväksyvät ne, ja niiden on oltava 1 kohdan b–d alakohdan mukaiset. Unionin käytännesäännöt eivät vaikuta kansallisten käytännesääntöjen soveltamiseen.

Komissio helpottaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa unionin käytännesääntöjen laatimista tapauksen mukaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti.

Unionin käytännesääntöjen allekirjoittajien on toimitettava näiden käytännesääntöjen luonnokset ja niihin tehdyt muutokset komissiolle. Komissio kuulee yhteyskomiteaa näistä luonnoksista ja niihin tehdyistä muutoksista.

Komissio julkistaa unionin käytännesäännöt ja voi tiedottaa niistä asianmukaisella tavalla.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä noudattaen tätä direktiiviä ja unionin oikeutta, myös silloin, kun niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet katsovat, että jokin käytännesääntö tai sen osa ei ole osoittautunut riittävän tehokkaaksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista säännöistä komissiolle ilman aiheetonta viivytystä.

▼ B

III LUKU

▼ M1**AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET***5 artikla*

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja asettaa helposti, suoraan ja pysyvästi palvelun vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:

- a) sen nimi;
- b) käyntiosoite, johon se on sijoittautunut;
- c) yksityiskohtaiset tiedot, mukaan lukien sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton siihen;
- d) jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan se kuuluu, sekä toimivaltaiset sääntelyviranomaiset tai -elimet taikka valvontaelimet.

▼ M1

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä lainsäädäntötoimia, joissa säädetään, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat asettavat saataville 1 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi tiedot omistusrakenteestaan, mukaan lukien todelliset omistajat ja edunsaajat. Tällaisissa toimenpiteissä on kunnioitettava asianomaisia perusoikeuksia, kuten todellisten omistajien ja edunsaajien yksityis- ja perhe-elämää. Tällaisten toimenpiteiden on oltava tarpeellisia ja oikeasuhteisia ja niillä on pyrittävä saavuttamaan yleisen edun mukainen tavoite.

6 artikla

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta kunnioittaa ja suojella ihmisarvoa jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä

- a) yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu johonkin ihmisryhmään tai ryhmän jäseneseen perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetuista syistä;
- b) direktiivin (EU) 2017/541 5 artiklassa tarkoitettua julkista yllytystä terrorismirikokseen.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden on oltava tarpeellisia ja oikeasuhteisia, ja niissä on kunnioitettava perusoikeuskirjassa määrättyjä oikeuksia ja otettava huomioon sen periaatteet.

6 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka voivat haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe niitä. Tällaisiin toimenpiteisiin voivat sisältyä lähetysajan valinta, iäntarkistuskeinot tai muut tekniset toimenpiteet. Niiden on oltava oikeassa suhteessa ohjelman mahdolliseen haittaan.

Haitallisimpaan sisältöön, kuten perusteettomaan väkivaltaan ja pornografiaan, on sovellettava tiukimpia toimenpiteitä.

2. Mediapalvelun tarjoajien 1 kohdan nojalla keräämiä tai muuten tuottamia alaikäisten henkilötietoja ei saa käsitellä kaupallisiin tarkoituksiin, kuten suoramarkkinointia, profilointia tai käytöksen perusteella kohdennettua mainontaa varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat antavat katsojille riittävät tiedot sisällöstä, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tätä varten mediapalvelun tarjoajien on käytettävä järjestelmää, jossa kuvataan audiovisuaalisen mediapalvelun sisällön mahdollisesti haitallista luonnetta.

▼ M1

Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyä yhteissääntelyä tämän kohdan täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio kannustaa mediapalvelun tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä yhteissääntelyyn liittyvistä käytäntösäännöistä. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tämän artiklan soveltamiseksi edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytäntösääntöjen avulla.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava ilman aiheutonta viivytystä, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamia palveluja saatetaan jatkuvasti ja asteittain esteettömämmiksi vammaisille henkilöille toteuttamalla oikeasuhteisia toimenpiteitä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat raportoivat säännöllisesti kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat laativat esteettömyyttä koskevia toimintasuunnitelmia siitä, kuinka niiden palveluja saatetaan jatkuvasti ja asteittain esteettömämmiksi vammaisille henkilöille. Toimintasuunnitelmista on ilmoitettava kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille.

4. Kunkin jäsenvaltion on osoitettava keskitetty, myös vammaisille henkilöille esteetön ja julkisesti saatavilla oleva sähköinen yhteyspiste tässä artiklassa tarkoitettuja esteettömyyskysymyksiä koskevien tietojen esittämistä ja valitusten vastaanottamista varten.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hätätilanteita koskevat tiedot, mukaan lukien julkiset tiedonannot ja ilmoitukset luonnonkatastrofeista, jotka saatetaan yleisön saataville audiovisuaalisten mediapalvelujen kautta, annetaan esteettömästi vammaisten henkilöiden saataville.

7 a artikla

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä yleisen edun mukaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen asianmukaisen korostamisen varmistamiseksi.

7 b artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että mediapalvelun tarjoajien tarjoamia audiovisuaalisia mediapalveluja ei liitetä ohjelman päälle kaupallisiin tarkoituksiin tai muunnella ilman kyseisten tarjoajien nimenomaista suostumusta.

▼ M1

Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on täsmennettävä etenkin käyttäjien oikeutettujen etujen turvaamiseen liittyvän sääntelyn yksityiskohdat, myös poikkeukset, ottaen samalla huomioon audiovisuaaliset mediapalvelut alun perin tarjonneiden mediapalvelun tarjoajien oikeutetut edut.

▼ B*8 artikla*

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat eivät lähetä elokuvateoksia muulloin kuin oikeudenhaltijoiden kanssa sovittuina aikoina.

▼ M1*9 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa sellaiseksi; piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
- b) audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita;
- c) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:
 - i) loukata ihmisarvoa;
 - ii) sisältää tai edistää minkäänlaista sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, kansalaisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;
 - iii) kannustaa terveyttä tai turvallisuutta vahingoittavaan toimintaan;
 - iv) kannustaa ympäristönsuojelun kannalta törkeästi haitalliseen toimintaan;
- d) kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita sekä sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
- e) alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä se saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön;
- f) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, joka koskee sellaisia lääkkeitä ja lääketieteellisiä hoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on kielletty;

▼ M1

g) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa fyysistä, henkistä tai moraalista haittaa alaikäisille; sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tai vuokraamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttää perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

2. Alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa oltava 22 artiklassa esitettyjen kriteerien mukaista lukuun ottamatta sponsorointia ja tuotesijoittelua.

3. Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissääntelyä ja edistämään itsesääntelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädetyillä käytännesäännöillä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää alkoholijuomista. Näillä käytännesäännöillä on pyrittävä vähentämään tuloksetta alaikäisten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee alkoholijuomia.

4. Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissääntelyä ja edistämään itsesääntelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädetyillä käytännesäännöillä, jotka koskevat lastenohjelmiin liitettyä tai niihin sisältyvää epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää elintarvikkeista ja juomista, jotka sisältävät ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja ainesosia, erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa tai natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.

Näillä käytännesäännöillä on pyrittävä vähentämään tosiasiallisesti lasten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee tällaisia elintarvikkeita ja juomia. Niillä on myös pyrittävä siihen, että audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei painoteta tällaisten elintarvikkeiden ja juomien ravitsemuksellisten näkökohtien myönteisyyttä.

5. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tämän artiklan soveltamiseksi edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytännesääntöjen avulla.

▼ B*10 artikla*

1. Audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien, jotka ovat sponsoroituja, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetyksaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;

b) niissä ei saa suoraan kannustaa vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myyinnedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;

▼B

- c) katsojille on ilmoitettava selvästi sponsorointisopimuksen olemassaolosta. Sponsoroidut ohjelmat on selkeästi yksilöitävä sellaisiksi käytämällä ohjelmien kannalta asianmukaisesti sponsorin nimeä, tunnusta ja/tai muuta symbolia, kuten viittausta sponsorin tuotteisiin tai palveluihin, taikka selvästi erottuvaa sponsoroinnin ilmaisevaa merkkiä ohjelmien alussa, aikana ja/tai lopussa.

▼M1

2. Yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden valmistus tai myynti, eivät saa sponsoroida audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia.

▼B

3. Yritykset, joiden toimintaan kuuluu lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen valmistaminen tai myynti, voivat sponsoroiduissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa tai ohjelmissa tehdä tunnetuksi yrityksen nimeä tai edistää sen julkista kuvaa, mutta eivät saa edistää sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen myyntiä, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäytövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

▼M1

4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja. Jäsenvaltiot voivat kieltää lastenohjelmien sponsoroinnin. Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan päättää kieltää sponsorin tunnuksen esittämisen lastenohjelmien, dokumenttiohjelmien ja uskonnollisten ohjelmien aikana.

11 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.

2. Tuotesijoittelu on sallittu kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa lukuun ottamatta uutis- ja ajankohtaisohjelmia, kuluttaja-asiainohjelmia, uskonnollisia ohjelmia ja lastenohjelmia.

3. Tuotesijoittelua sisältävien ohjelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden sisältöön ja organisointiin ohjelma-aikataulussa (televisiolähetysten osalta) tai ohjelmaluettelossa (tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta) ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;

- b) niissä ei saa suoraan kannustaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, varsinkaan tekemällä myyninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;

- c) niissä ei saa aiheettomasti korostaa kyseistä tuotetta;

- d) tuotesijoittelua sisältävistä ohjelmista on ilmoitettava selvästi katsojille yksilöimällä ne asianmukaisesti sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.

▼ M1

Jäsenvaltiot voivat luopua d alakohdassa esitetystä vaatimuksista lukuun ottamatta ohjelmia, jotka mediapalvelun tarjoaja tai kyseisen mediapalvelun tarjoajan sidosyritys on tuottanut tai tilannut.

4. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää
 - a) savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten tuotteiden tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on näiden tuotteiden valmistus tai myynti;
 - b) sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

▼ B

IV LUKU

▼ M1*13 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat varaavat eurooppalaisille teoksille vähintään 30 prosentin osuuden ohjelmaluettelossaan ja varmistavat näiden teosten korostamisen.
2. Jos jäsenvaltiot velvoittavat lainkäyttövaltaansa kuuluvat mediapalvelun tarjoajat osallistumaan eurooppalaisten teosten tuotannon rahoitukseen, myös sisältöön tehtävien suorien sijoitusten ja kansallisiin rahoitukseen suorittavien osuuksien avulla, ne voivat myös edellyttää tällaisia rahoitusosuuksia mediapalvelun tarjoajilta, joiden kohdeyleisöt sijaitsevat niiden alueella mutta jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin. Rahoitusosuuksien on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa rahoitusosuuden on perustuttava ainoastaan kohdejäsenvaltioissa saatuihin tuloihin. Jos jäsenvaltio, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, määrää suoritettavaksi tällaisen rahoitusosuuden, sen on otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet. Rahoitusosuuksissa on noudatettava unionin oikeutta ja erityisesti valtioneuvoston päätöksiä.
4. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2021 sekä sen jälkeen kahden vuoden välein komissiolle kertomus 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta.
5. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehityksen sekä kulttuurisen monimuotoisuuden tavoitteen.

▼M1

6. Edellä olevan 1 kohdan nojalla asetettua velvoitetta ja 2 kohdassa säädettyä vaatimusta mediapalvelun tarjoajien kohdeyleisöstä muissa jäsenvaltioissa ei sovelleta mediapalvelun tarjoajiin, joilla on pieni liikevaihto tai pieni yleisö. Jäsenvaltiot voivat myös luopua kyseisistä velvoitteista tai vaatimuksista, jos ne audiovisuaalisten mediapalvelujen luonteeseen tai teeman vuoksi olisivat käytännössä mahdottomia tai perusteettomia.

7. Komissio antaa ohjeita 1 kohdassa tarkoitettujen eurooppalaisten teosten osuuden laskemista ja 6 kohdassa tarkoitettua pienen yleisön ja pienen liikevaihdon määrittämistä varten yhteyskomiteaa kuultuaan.

▼B

V LUKU

SÄÄNNÖKSET, JOTKA KOSKEVAT YKSINOIKEUKSIA JA LYHYITÄ UTUISIA TELEVISIOLÄHETYSTOIMINNASSA*14 artikla*

1. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa unionin oikeuden mukaisesti toimenpiteitä varmistaakseen, että sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella tapahtumia, joilla kyseinen jäsenvaltio katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä, siten, että merkittävää osaa jäsenvaltion yleisöstä estetään seuraamasta näitä tapahtumia suorana tai nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta. Jos se toimii näin, kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista kansallisista tai muista kuin kansallisista tapahtumista, joilla se katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä. Näin menetellessään jäsenvaltion on toimittava selkeästi ja avoimesti sekä hyvissä ajoin. Sen on myös määritettävä, onko ohjelma näistä tapahtumista lähetettävä kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä vai, jos se on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista tai toteutettavista toimenpiteistä. Komissio tarkistaa kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia, ja ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille. Komissio pyytää lausunnon 29 artiklan nojalla perustetulta yhteyskomitealta. Se julkaisee toteutetut toimenpiteet viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja vähintään kerran vuodessa yhdistetyn luettelon jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on lainsäädäntönsä puitteissa asianmukaisin keinoin varmistettava, ►C1 että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät käytä 30 päivän heinäkuuta 1997 jälkeen hankkimiaan yksinoikeuksia tavalla, ◄ joka estää merkittävää osaa toisen jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta tapahtumia, jotka toinen jäsenvaltio on nimennyt 1 ja 2 kohdan mukaisesti kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä lähetettäväksi tai, jos on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta lähetettäväksi 1 kohdan mukaisesti.

▼B*15 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionin alueelle sijoittautuneet lähetystoiminnan harjoittajat voivat saada lyhyitä uutisraportteja varten käyttöönsä tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin aineistoa yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, jotka niiden lainkäyttövaltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja lähettää yksinoikeudella.
2. Jos käyttöoikeutta pyytäneen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa samaan jäsenvaltioon sijoittautunut toinen lähetystoiminnan harjoittaja on saanut yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan, käyttöoikeutta on pyydettävä viimeksi mainitulta lähetystoiminnan harjoittajalta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava aineiston käyttöön saaminen sallimalla, että lähetystoiminnan harjoittajat voivat valita vapaasti lyhyitä otteita lähetyksestä huolehtivan lähetystoiminnan harjoittajan signaalista edellyttäen, että ne ainakin nimeävät aineistonsa lähteen, jollei tämä käytännön syistä ole mahdotonta.
4. Vaihtoehtona 3 kohdalle jäsenvaltio voi ottaa käyttöön jonkin vastaavan järjestelmän, jolla aineiston käyttöön saaminen tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin varmistetaan toisin keinoin.
5. Lyhyitä otteita voidaan käyttää yksinomaan yleisissä uutisohjelmissä ja niitä saa tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa käyttää vain, jos sama mediapalvelun tarjoaja tarjoaa saman ohjelman myöhemmin nauhoitettuna.
6. Jäsenvaltioiden on, rajoittamatta 1–5 kohdan soveltamista, varmistettava oikeusjärjestelmiensä ja -käytäntöjensä mukaisesti, että tällaisten lyhyiden otteiden tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ehdot, erityisesti mahdollisten korvausjärjestelyjen, lyhyiden otteiden enimmäispituuden ja niiden lähettämistä koskevien aikarajojen osalta, on määriteltävä. ►C2 Jos korvaus suoritetaan, se ei saa ylittää käyttöön antamisesta suoraan aiheutuneita lisäkustannuksia. ◀

VI LUKU

TELEVISIO-OHJELMIEN JAKELUN JA TUOTANNON EDISTÄMINEN*16 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin, että lähetystoiminnan harjoittajat varaavat eurooppalaisille teoksille suurimman osan lähetyksajastaan, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille, tekstitelevisiopalveluille ja teleostoslähetyksille varattua aikaa. Tämä osuus olisi saavutettava asteittain noudattaen tarkoituksenmukaisia perusteita ottaen huomioon lähetystoiminnan harjoittajien tiedonvälityksellisen, kasvatuksellisen, kulttuurisen ja viihteen välitykseen liittyvän vastuun katsojia kohtaan.
2. Jos 1 kohdassa säädettyä osuutta ei voida saavuttaa, osuus ei saa olla pienempi kuin kyseisen jäsenvaltion keskimääräinen osuus vuonna 1988.

Kuitenkin Kreikan ja Portugalin osalta vuosi 1988 korvataan vuodella 1990.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 3 päivästä lokakuuta 1991 alkaen joka toinen vuosi kertomus tämän artiklan ja 17 artiklan soveltamisesta.

Kertomuksessa on erityisesti oltava tilastollinen selvitys siitä, miten tässä artiklassa ja 17 artiklassa tarkoitetut osuudet ovat toteutuneet kunkin kyseessä olevan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan televisio-ohjelman osalta, ja jos osuutta ei ole saavutettu, kussakin tapauksessa syy tähän sekä toteutetut ja suunnitellut toimenpiteet osuuden saavuttamiseksi.

Komissio antaa kertomukset tiedoksi muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille ja liittää tarvittaessa oheen lausunnon. Komissio huolehtii siitä, että tätä artiklaa ja 17 artiklaa sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaisesti. Komissio voi ottaa lausunnossaan huomioon erityisesti kehityksen aikaisempiin vuosiin nähden, ensilähetysten osuuden ohjelmistosta, uusien lähetystoiminnan harjoittajien erityisolosuhteet ja niiden maiden erityistilanteen, joissa on pieni tuotantokapasiteetti tai suppea kielialue.

17 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja aiheellisin keinoin, että lähetystoiminnan harjoittajat varaavat vähintään 10 prosenttia lähetyksajastaan, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille, tekstitelevisiopalveluille ja teleostoslähetyksille varattua aikaa, tai vaihtoehtoisesti, jäsenvaltion harkinnan mukaan, vähintään 10 prosenttia ohjelmistobudjetistaan eurooppalaisille, lähetystoiminnan harjoittajista riippumattomien tuottajien valmistamille teoksille. Tämä osuus olisi saavutettava asteittain noudattaen tarkoituksenmukaisia perusteita ottaen huomioon lähetystoiminnan harjoittajan tiedonvälityksellisen, kasvatuksellisen, kulttuurisen ja viihteen välitykseen liittyvän vastuun katsojia kohtaan. Se on saavutettava varaaamalla asianmukainen osuus uusille ohjelmille eli ohjelmille, jotka lähetetään viiden vuoden kuluessa niiden valmistumisesta.

18 artikla

Tätä lukua ei sovelleta paikallisille yleisöille tarkoitettuihin televisiolähetysiin, joita ei lähetetä kansallisessa televisioverkossa.

VII LUKU

TELEVISIOMAINONTA JA TELEOSTOSLÄHETYKSET*19 artikla*

1. Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa ja erotettavissa toimitetusta sisällöstä. Televisiomainonta ja teleostoslähetykset on erotettava selvästi muista ohjelmapalveluista kuva- ja/tai äänitunnuksella ja/tai tilan käyttöön liittyvin keinoin, sanotun kuitenkin rajoittamatta uusien mainostekniikoiden käyttöä.

▼ M1

2. Yksittäiset television mainospalat ja teleostosesitykset ovat sallittuja urheilutapahtumissa. Yksittäiset television mainospalat ja teleostosesitykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetyksen yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.

▼ B*20 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoitettaessa televisiomainoksia tai teleostoslähetyksiä ohjelmien keskelle ohjelmien eheys ei kärsi ohjelman luonnolliset tauot sekä ohjelman kesto ja luonne huomioon ottaen, eikä oikeuksien haltijoiden oikeuksia loukata.

▼ M1

2. Televisiota varten tehtyjen elokuvien, lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmia, elokuvateosten ja uutisohjelmien lähetyksen saa keskeyttää televisiomainoksilla, teleostoslähetyksillä tai molemmilla kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti. Lastenohjelmien lähetyksen saa keskeyttää televisiomainoksilla kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti edellyttäen, että ohjelman aikataulun mukainen kesto on pitempi kuin 30 minuuttia. Teleostoslähetysten välittäminen on kielletty lastenohjelmien aikana. Uskonnollisten tilaisuuksien lähetyksiin ei saa sijoittaa televisiomainoksia eikä teleostoslähetyksiä.

▼ B*21 artikla*

Sellaisten lääketuotteiden, joilta edellytetään direktiivin 2001/83/EY mukainen markkinoille saattamista koskeva lupa, tarjoaminen teleostoksina ja lääkehoitojen tarjoaminen teleostoksina on kiellettyä.

22 artikla

Alkoholijuomien televisiomainonnassa ja teleostoslähetyksissä on noudatettava seuraavia perusteita:

- a) sitä ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä siinä saa varsinkaan kuvata alaikäisiä nauttimassa tällaisia juomia;
- b) siinä ei saa yhdistää alkoholin käyttöä lisääntyneeseen fyysiseen suorituskykyyn tai ajoneuvolla ajamiseen;
- c) siinä ei saa luoda kuvaa, että alkoholin nauttiminen edistäisi sosiaalista tai seksuaalista menestystä;
- d) siinä ei saa väittää, että alkoholilla on terapeuttisia ominaisuuksia tai että se piristää, rauhoittaa tai on keino henkilökohtaisten ristiriitojen ratkaisemiseksi;

▼B

- e) siinä ei saa kannustaa alkoholin kohtuuttomaan käyttöön tai esittää raittiutta tai kohtuullista käyttöä kielteisessä valossa;
- f) siinä ei saa korostaa korkean alkoholipitoisuuden olevan juomien myönteinen ominaisuus.

▼M1*23 artikla*

1. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus klo 6.00:n ja 18.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20:tä prosenttia kyseisestä ajasta. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus klo 18.00:n ja 24.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20:tä prosenttia kyseisestä ajasta.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta
 - a) lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita tai muiden samaan lähetystoiminnan harjoittajien ryhmään kuuluvien yhteisöjen ohjelmia ja audiovisuaalisia mediapalveluja;
 - b) sponsorointi-ilmoituksiin;
 - c) tuotesijoitteluun;
 - d) neutraaleihin ruutuihin toimituksellisen sisällön ja television mainospalojen tai teleostosesitysten välillä sekä yksittäisten mainospalojen tai teleostosesitysten välillä.

▼B*24 artikla*

Teleostoslähetykset on yksilöitävä selkeästi kuva- ja äänitunnuksella, ja niiden yhtäjaksoisen keston on oltava vähintään 15 minuuttia.

25 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan soveltuvin osin televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan mainontaa ja teleostoslähetyksiä varten sekä televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan oman toiminnan edistämistä varten.

Edellä VI lukua sekä 20 artiklaa ja 23 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta kyseisiin kanaviin.

26 artikla

Jäsenvaltiot voivat unionin oikeuden huomioon ottaen asettaa muita kuin 20 artiklan 2 kohdassa ja 23 artiklassa säädettyjä edellytyksiä sellaisten yksinomaan kansalliselle alueelle tarkoitettujen televisiolähetysten osalta, joita yleisö ei voi vastaanottaa suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamista.

▼ M1▼ B

IX LUKU

VASTINEOIKEUS TELEVISIOLÄHETYSOIMINNASSA

28 artikla

1. Kansallisuudesta riippumatta jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jonka oikeutettuja etuja, varsinkin mainetta ja kunniaa, on vahingoitettu esittämällä virheellisiä väitteitä televisio-ohjelmassa, on oltava oikeus vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden siviili-, hallinto- tai rikosoikeutta koskevien säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei oikeutta vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon estetä asettamalla kohtuuttomia ehtoja tai edellytyksiä. Vastine on lähetettävä kohtuullisessa ajassa perustellun pyynnön esittämisen jälkeen ja sille lähettykselle, johon vastinepyynnössä viitataan, soveltuvaan aikaan ja soveltuvalle tavalla.

2. Vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen on oltava käytettävissä kaikkien jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien lähetystoiminnan harjoittajien osalta.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen luomiseksi ja määritettävä niiden käyttämisessä noudatettavat menettelyt. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että oikaisukeinojen käyttöön varataan riittävä aika ja että menettelyt ovat sellaiset, että vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voivat asianmukaisesti käyttää muissa jäsenvaltioissa asuvat tai niihin sijoittautuneet luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt.

4. Pyyntö saada käyttää vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voidaan hylätä, jos vastineeseen ei 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ole perusteita, jos se käsittäisi rangaistavan teon, jos se saattaisi lähetystoiminnan harjoittajan siviilioikeudelliseen vastuuseen tai jos se olisi hyvien tapojen vastainen.

5. On säädettävä menettelyistä, joilla vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen käyttöä koskevat riidat voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittaviksi.

▼ M1

IX A LUKU

VIDEONJAKOALUSTAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

28 a artikla

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa videonjakoalustan tarjoaja, joka on direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla sijoittautunut jonkin jäsenvaltion alueelle, kuuluu kyseisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan.

▼ **M1**

2. Videonjakoalustan tarjoajan, joka ei ole 1 kohdan nojalla sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa olevan sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, jos

- a) kyseisellä videonjakoalustan tarjoajalla on kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut emoyritys tai tytäryritys; tai
- b) kyseinen videonjakoalustan tarjoaja on osa ryhmää, jonka jokin toinen yritys on sijoittautunut kyseisen jäsenvaltion alueelle.

Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) ”emoyrityksellä” yritystä, jolla on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä;
- b) ”tytäryrityksellä” yritystä, jossa emoyrityksellä on määräysvalta, kaikki koko konsernin emoyrityksen tytäryritykset mukaan lukien;
- c) ”ryhmällä” emoyritystä, kaikkia sen tytäryrityksiä ja kaikkia muita yrityksiä, joilla on organisaatioon liittyviä taloudellisia ja oikeudellisia yhteyksiä niihin.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa tapauksissa, joissa emoyritys, tytäryritys tai muut ryhmän yritykset ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen emoyrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos emoyritys ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, tytäryrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos tytäryritys ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, saman ryhmän muun yrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa tapauksissa, joissa on useita tytäryrityksiä ja kukin niistä on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa jokin tytäryrityksistä aloitti toimintansa, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen.

Tapauksissa, joissa on useita muita yrityksiä, jotka ovat osa ryhmää ja kukin niistä on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa jokin näistä yrityksistä aloitti toimintansa, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen.

5. Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2000/31/EY 3 ja 12–15 artiklaa videonjakoalustan tarjoajiin, joiden katsotaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sijoittautuneen johonkin jäsenvaltioon.

6. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo alueelleen sijoittautuneista tai sellaisiksi katsottavista videonjakoalustan tarjoajista ja ilmoitettava, mihin 1–4 kohdassa esitetystä perusteista niiden lainkäyttövalta perustuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämä luettelo sekä sen mahdolliset päivitykset.

▼ M1

Komissio varmistaa, että luettelot ovat saatavilla keskitetyssä tietokannassa. Jos luetteloiden välillä on epäjohdonmukaisuuksia, komissio ottaa yhteyttä asianomaisiin jäsenvaltioihin ratkaisuun pääsemiseksi. Komissio varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on pääsy kyseiseen tietokantaan. Komissio asettaa tietokannan tiedot julkisesti saataville.

7. Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät tätä artiklaa soveltaessaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ilman aiheetonta viivytystä. Komissio voi pyytää ERGAa antamaan asiasta lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti. ERGA antaa tällaisen lausunnon 15 työpäivän kuluessa komission pyynnön esittämisestä. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

28 b artikla

1. Rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY 12–15 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet suojellakseen

- a) alaikäisiä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka saattavat haitata heidän fyysisistä, henkistä tai moraalista kehitystään 6 a artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) yleisöä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka sisältävät yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu johonkin ihmisryhmään tai ryhmän jäseneseen perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetuista syistä;
- c) yleisöä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka sisältävät sisältöä, jonka levittäminen on unionin oikeuden nojalla rikos, kuten direktiivin (EU) 2017/541 5 artiklassa tarkoitettu julkinen yllytys terrorismirikokseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU ⁽¹⁾ 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen lapsipornografiaan liittyvät rikokset sekä puitepäätöksen 2008/913/YOS 1 artiklassa tarkoitettuja rasismia ja muukalaisvihaa koskevat rikokset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat noudattavat 9 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia markkinoimansa, myymänsä tai järjestämänsä audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän osalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet noudattaakseen 9 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia sen audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän osalta, jota kyseiset videonjakoalustan tarjoajat eivät markkinoi, myy tai järjestä, koska nämä videonjakoalustat valvovat vain rajoitetusti tällaista audiovisuaalista kaupallista viestintää.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/93/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta (EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1).

▼ M1

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että videonjakoalustan tarjoajat ilmoittavat selvästi käyttäjille, kun ohjelmat ja käyttäjien tuottamat videot sisältävät audiovisuaalista kaupallista viestintää, edellyttäen että tällaisesta viestinnästä on ilmoitettu 3 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan mukaisesti tai kun tarjoaja on siitä tietoinen.

Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissäätelyä ja edistämään itsesääntelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen käytäntöjen avulla. Tarkoituksena on vähentää tehokkaasti lasten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee elintarvikkeita ja juomia, jotka sisältävät ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja ainesosia, erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa tai natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen. Käytännössä on myös pyrittävä siihen, että tällaisessa audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei painoteta tällaisten elintarvikkeiden ja juomien ravitsemuksellisten näkökohtien myönteisyyttä.

3. Se, mitkä ovat asianmukaisia toimenpiteitä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi, määritetään ottaen huomioon kyseessä olevan sisällön luonne, siitä mahdollisesti aiheutuva haitta, suojeltavien henkilöiden luokan ominaisuudet sekä kyseeseen tulevat oikeudet ja oikeutetut edut, mukaan lukien videonjakoalustan tarjoajien sekä sisällön luoneiden tai videonjakoalustalle ladanneiden käyttäjien oikeudet ja oikeutetut edut samoin kuin yleinen etu.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat soveltavat tällaisia toimenpiteitä. Toimenpiteiden on oltava toteutettavissa ja oikeasuhteisia, ja niissä on otettava huomioon videonjakoalustapalvelun koko ja tarjotun palvelun luonne. Kyseiset toimenpiteet eivät saa johtaa sellaiseen sisällön ennakotarkastukseen tai alustalle lataamiseen sovellettavaan suodattamiseen, joka on ristiriidassa direktiivin 2000/31/EY 15 artiklan kanssa. Alaikäisten suojelemiseksi tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla, haitallisimpaan sisältöön on sovellettava kaikkein tiukimpia pääsyn valvontatoimenpiteitä.

Näillä toimenpiteillä tarpeen mukaan

- a) sisällytetään videonjakoalustapalveluja koskeviin toimintaehtoihin 1 kohdassa tarkoitettavat vaatimukset ja sovelletaan niitä;
- b) sisällytetään videonjakoalustapalveluja koskeviin toimintaehtoihin 9 artiklan 1 kohdan vaatimukset sellaista audiovisuaalista kaupallista viestintää varten, jota videonjakoalustan tarjoajat eivät markkinoi, myy tai järjestä, ja sovelletaan näitä vaatimuksia;
- c) annetaan käyttäjien tuottamia videoita lataaville käyttäjille toiminto, jonka avulla voi ilmoittaa, sisältävätkö videot audiovisuaalista kaupallista viestintää, josta käyttäjät ovat tietoisia tai josta käyttäjien voidaan kohtuudella odottaa olevan tietoisia;
- d) otetaan käyttöön ja ylläpidetään avoimia ja käyttäjäystävällisiä mekanismeja, joilla videonjakoalustan käyttäjät voivat ilmoittaa tai ilmoittaa kyseiselle videonjakoalustan tarjoajalle sen alustalla tarjottavan 1 kohdassa tarkoitettun sisällön;

▼ **M1**

- e) otetaan käyttöön ja ylläpidetään järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustan tarjoajat selittävät videonjakoalustojen käyttäjille, miten d alakohdassa tarkoitetut ilmiannot ja ilmoitukset on otettu huomioon;
- f) otetaan käyttöön ja ylläpidetään videonjakoalustojen käyttäjien iän-tarkistusjärjestelmiä sellaiselle sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;
- g) otetaan käyttöön ja ylläpidetään helppokäyttöisiä järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustojen käyttäjät voivat antaa arvion 1 kohdassa tarkoitetulle sisällölle;
- h) tarjotaan käyttöön loppukäyttäjien hallinnassa olevia sisällönsuodatusjärjestelmiä sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;
- i) otetaan käyttöön ja ylläpidetään avoimia, helppokäyttöisiä ja tehokkaita menetelmiä käyttäjien videonjakoalustan tarjoajille tekemien valitusten käsittelyä ja ratkaisua varten d–h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon osalta;
- j) säädetään tehokkaista toimenpiteistä ja välineistä medialukutaitoa varten ja lisätään käyttäjien tietoisuutta kyseisistä toimenpiteistä ja välineistä.

Videonjakoalustan tarjoajien kolmannen alakohdan f ja h alakohdan nojalla keräämiä tai muuten tuottamia alaikäisten henkilötietoja ei saa käsitellä kaupallisiin tarkoituksiin kuten suoramarkkinointia, profiilointia tai käytöksen perusteella kohdennettua mainontaa varten.

4. Edellä tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi jäsenvaltioiden on kannustettava yhteissäätelyn käyttöön siten kuin 4 a artiklan 1 kohdassa säädetään.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat mekanismit, joilla arvioidaan videonjakoalustan tarjoajien toteuttamien 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden asianmukaisuus. Jäsenvaltioiden on annettava kyseisten toimenpiteiden arviointi kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten tehtäväksi.

6. Jäsenvaltiot voivat määrätä videonjakoalustan tarjoajille toimenpiteitä, jotka ovat yksityiskohtaisempia tai tiukempia kuin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet. Tällaisia toimenpiteitä määrätessään jäsenvaltioiden on noudatettava sovellettavan unionin lainsäädännön vaatimuksia, kuten direktiivin 2000/31/EY 12–15 artiklassa tai direktiivin 2011/93/EU 25 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on tuomioistuinten ulkopuolisia oikeussuojamenettelyjä, jotta voidaan ratkaista käyttäjien ja videonjakoalustan tarjoajien väliset riidat, jotka liittyvät 1 ja 3 kohdan soveltamiseen. Tällaisten menettelyjen on mahdollistettava riitojen puolueeton ratkaisu, eivätkä ne saa viedä käyttäjältä kansallisen lainsäädännön tarjoamaa oikeudellista suojaa.

▼ M1

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjät voivat puolustaa oikeuksiaan tuomioistuimessa videonjakoalustan tarjoajia vastaan 1 ja 3 kohdan nojalla.
9. Komissio kannustaa videonjakoalustan tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä 4 kohdassa tarkoitettuun yhteissäätelyyn liittyvistä käytännesäännöistä.
10. Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytännesääntöjen avulla.

▼ B

X LUKU

YHTEYSKOMITEA

29 artikla

1. Komission alaisuuteen perustetaan yhteyskomitea. Se muodostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajista. Sen puheenjohtajana on komission edustaja, ja se kokoontuu joko puheenjohtajan aloitteesta tai jäsenvaltion valtuuskunnan pyynnöstä.
2. Yhteyskomitean tehtävänä on:
- edistää tämän direktiivin tosiasiallista täytäntöönpanoa neuvottelemalla säännöllisesti sen soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvista käytännön ongelmista ja erityisesti 2 artiklan soveltamisesta sekä mahdollisista muista kysymyksistä, joita koskeva keskustelu katsotaan hyödylliseksi;
 - antaa omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä lausuntoja tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa;
 - toimia keskusteluforumina siitä, mitä kysymyksiä olisi käsiteltävä kertomuksissa, jotka jäsenvaltioiden on annettava 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja kertomusten metodologiasta;
 - keskustella niiden säännöllisten neuvottelujen tuloksista, joita komissio käy lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden, tuottajien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja ammattiliittojen ja luovaa työtä tekevien tahojen kanssa;
 - edistää jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelytoimintaa koskevasta tilanteesta ja kehityksestä ottaen huomioon unionin politiikan audiovisuaalialalla sekä asiaan vaikuttavan teknisen kehityksen;
 - tarkastella kaikkea kyseisellä alalla tapahtuvaa kehitystä, josta keskusteleminen vaikuttaa hyödylliseltä.

▼B

XI LUKU

▼M1

JÄSENVALTIOIDEN SÄÄNTELYVIRANOMAISET JA -ELIMET

30 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin tai molemmat. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne ovat oikeudellisesti erillisiä valtiosta ja toiminnallisesti riippumattomia hallituksistaan ja kaikista muista julkisista tai yksityisistä elimistä. Tämä ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyelimiä, jotka suorittavat valvontaa eri aloilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet käyttävät valtuuksiaan puolueettomasti ja avoimesti ja noudattaen tämän direktiivin tavoitteita, joihin sisältyvät erityisesti median moniarvoisuus, kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus, kulluttajansuoja, esteettömyys, syrjimättömyys, sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja tasapuolisen kilpailun edistäminen.

Kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet eivät saa pyytää tai ottaa vastaan miltään muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien hoitamisessa, jotka niille on annettu unionin lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla. Tämä ei estä kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaista valvontaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten toimivalta ja valtuudet sekä niiden vastuuvollisuuden toteutuminen määritellään selkeästi lainsäädännössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit sekä täytäntöönpanovaltuudet, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti ja edistää ERGAN työtä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille annetaan niiden omat vuotuiset talousarviot, jotka on julkistettava.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössään ehdoista ja menettelyistä kansallisten sääntelyviranomaisten ja -elinten johtajien tai tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenten nimeämistä ja irtisanomista varten, mukaan lukien toimikauden kesto. Menettelyjen on oltava avoimia ja syrjimättömiä, ja niissä on taattava riittävä riippumattomuus. Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen johtaja tai tätä tehtävää kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen puiteissa hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet voidaan irtisanoa, jos he eivät enää täytä tehtäviensä hoitamisen edellytyksiä, jotka on vahvistettu etukäteen kansallisella tasolla. Irtisanomispäätös on perusteltava asianmukaisesti, siitä on annettava ennakoilmoitus ja se on julkistettava.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaat muutoksenhakujärjestelmät. Muutoksenhakuelimen, joka voi olla tuomioistuin, on oltava riippumaton muutoksenhaun asianosaisista.

▼ M1

Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakuprosessissa on annettu ratkaisu, jollei määrätä väliaikaisia toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

30 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet toimittaakseen toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 3 ja 4 artiklan, soveltaminen edellyttää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 kohdan mukaisen tietojenvaihdon yhteydessä, että kun kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet saavat niiden lainkäyttövaltaan kuuluvalta mediapalvelun tarjoajalta tiedon, että tämä tarjoaa palvelua, joka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu toisen jäsenvaltion yleisölle, lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin ilmoittaa siitä palvelun kohdejäsenvaltion kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai -elimelle.

3. Jos sen jäsenvaltion sääntelyviranomainen tai -elin, jonka alue on toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan mediapalvelun tarjoajan kohteena, lähettää kyseisen palveluntarjoajan toimintaa koskevan pyynnön sen jäsenvaltion sääntelyviranomaiselle tai -elimelle, jonka lainkäyttövaltaan kyseinen palveluntarjoaja kuuluu, viimeksi mainitun sääntelyviranomaisen tai -elimen on tehtävä kaikkensa käsitelläkseen pyynnön kahden kuukauden kuluessa, tämän kuitenkin vaikuttamatta tämän direktiivin nojalla sovellettaviin tiukempiin aikarajoihin. Palvelun kohdejäsenvaltion sääntelyviranomaisen tai -elimen on pyydettäessä toimitettava kaikki pyynnön käsittelyä mahdollisesti edistävät tiedot lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion sääntelyviranomaiselle tai -elimelle.

30 b artikla

1. Perustetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGA).

2. Se koostuu audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten edustajista, joilla on ensisijainen vastuu valvoa audiovisuaalisia mediapalveluja, tai jos kansallista sääntelyviranomaista tai -elintä ei ole, niiden menettelyjen kautta valituista muista edustajista. Komission edustaja osallistuu ERGAN kokouksiin.

3. ERGAN tehtävänä on

a) antaa komissiolle teknistä asiantuntemusta

— sen työssä tämän direktiivin johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa,

— sen toimivaltaan kuuluvissa audiovisuaalisiin mediapalveluihin liittyvissä asioissa;

b) vaihtaa kokemuksia ja parhaita käytäntöjä audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyjärjestelmän soveltamisesta, mukaan lukien esteettömyydestä ja medialukutaidosta;

▼ M1

- c) tehdä yhteistyötä ja toimittaa jäsenilleen tarvittavat tiedot tämän direktiivin ja erityisesti sen 3, 4 ja 7 artiklan soveltamiseksi;
- d) antaa komission pyynnöstä lausuntoja kysymysten teknisistä ja tosi-seikkoja koskevista näkökohdista 2 artiklan 5 c kohdan, 3 artiklan 2 ja 3 kohdan, 4 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 28 a artiklan 7 kohdan nojalla.
4. ERGA vahvistaa oman työjärjestyksensä.

▼ B

XII LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Aloilla, joita tässä direktiivissä ei soviteta yhteen, direktiivi ei vaikuta niihin jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvoitteisiin, jotka johtuvat olemassa olevista televiestintää tai lähetystoimintaa koskevista sopimuksista.

32 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

▼ M1*33 artikla*

Komissio seuraa tämän direktiivin soveltamista jäsenvaltioissa.

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein.

Viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2026 komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jälkiarvioinnin, johon on liitetty tarvittaessa ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi, direktiivin vaikutuksista ja sen tuomasta lisäarvosta.

Komissio pitää yhteyskomitean ja ERGAN asianmukaisesti ajan tasalla toistensa työstä ja toiminnasta.

Komissio varmistaa, että tiedot, jotka se saa jäsenvaltioilta toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla, ilmoitetaan yhteyskomitealle ja ERGALLE.

33 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä medialukutaitoa ja toteutettava toimenpiteitä sen kehittämiseksi.

▼ M1

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.
3. Komissio antaa yhteyskomiteaa kuultuaan ohjeita siitä, mitä kertomuksen piiriin kuuluu.

▼ B*34 artikla*

Kumotaan direktiivi 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

35 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

36 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista

(34 artiklassa tarkoitettu)

Neuvoston direktiivi 89/552/ETY
(EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/
36/EY
(EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi Ainoastaan 1 artikla
2007/65/EY
(EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27).

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat

(34 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
89/552/ETY	3 päivä lokakuuta 1991
97/36/EY	31 päivä joulukuuta 1998
2007/65/EY	19 päivä joulukuuta 2009

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 89/552/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan johdantolause	1 artiklan 1 kohdan johdantolause
1 artiklan a alakohdan johdantolause	1 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantolause
1 artiklan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
1 artiklan a alakohdan toinen luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta
1 artiklan b–m alakohta	1 artiklan 1 kohdan b–m alakohta
1 artiklan n alakohdan i alakohdan johdantolause	1 artiklan 1 kohdan n alakohdan johdantolause
1 artiklan n alakohdan i alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan n alakohdan i alakohta
1 artiklan n alakohdan i alakohdan toinen luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan n alakohdan ii alakohta
1 artiklan n alakohdan i alakohdan kolmas luetelmakohta	1 artiklan 1 kohdan n alakohdan iii alakohta
1 artiklan n alakohdan i alakohdan neljäs luetelmakohta	1 artiklan 2 kohta
1 artiklan n alakohdan ii alakohdan johdantolause	1 artiklan 3 kohdan johdantolause
1 artiklan n alakohdan ii alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan 3 kohdan i alakohta
1 artiklan n alakohdan ii alakohdan toinen luetelmakohta	1 artiklan 3 kohdan ii alakohta
1 artiklan n alakohdan ii alakohdan kolmas alakohta	1 artiklan 3 kohdan iii alakohta
1 artiklan n alakohdan iii alakohta	1 artiklan 4 kohta
2 artikla	2 artikla
2 a artiklan 1, 2 ja 3 kohta	3 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
2 a artiklan 4 kohdan johdantolause	3 artiklan 4 kohdan johdantolause
2 a artiklan 4 kohdan a alakohta	3 artiklan 4 kohdan a alakohta
2 a artiklan 4 kohdan b alakohdan johdantolause	3 artiklan 4 kohdan b alakohdan johdantolause
2 a artiklan 4 kohdan b alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	3 artiklan 4 kohdan b alakohdan i alakohta
2 a artiklan 4 kohdan b alakohdan toinen luetelmakohta	3 artiklan 4 kohdan b alakohdan ii alakohta
2 a artiklan 5 ja 6 kohta	3 artiklan 5 ja 6 kohta
3 artikla	4 artikla
3 a artikla	5 artikla
3 b artikla	6 artikla
3 c artikla	7 artikla
3 d artikla	8 artikla
3 e artikla	9 artikla
3 f artikla	10 artikla
3 g artiklan 1 kohta	11 artiklan 2 kohta
3 g artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
3 g artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
3 g artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luetelmakohta	11 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
3 g artiklan 2 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta	11 artiklan 3 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta
3 g artiklan 3 kohta	11 artiklan 4 kohta
3 g artiklan 4 kohta	11 artiklan 1 kohta
3 h artikla	12 artikla
3 i artikla	13 artikla
3 j artikla	14 artikla

▼B

Direktiivi 89/552/ETY	Tämä direktiivi
3 k artikla	15 artikla
4 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
4 artiklan 4 kohta	—
5 artikla	17 artikla
9 artikla	18 artikla
10 artikla	19 artikla
11 artikla	20 artikla
14 artikla	21 artikla
15 artikla	22 artikla
18 artikla	23 artikla
18 a artikla	24 artikla
19 artikla	25 artikla
20 artikla	26 artikla
22 artikla	27 artikla
23 artikla	28 artikla
23 a artikla	29 artikla
23 b artikla	30 artikla
24 artikla	31 artikla
—	32 artikla
26 artikla	33 artikla
—	34 artikla
—	35 artikla
27 artikla	36 artikla
—	Liite I
—	Liite II